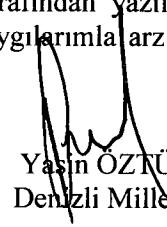

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

44100

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Milli Eğitim Bakanı Sayın Yusuf TEKİN tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili

Bir Ülkenin Aynası: Aç Karnına Okula Giden Çocuklar

Bir Ülkenin geleceği, sınıflarında oturan çocukların gözlerinde saklıdır.

O gözler umutla doluysa, o Ülkenin yarını güçlüdür. Ama o gözler yorgunsa, o Ülkenin bugününde ciddi bir sorun var demektir.

Bugün Türkiye'de binlerce çocuk okula aç gidiyor, bu bir istisna değil, giderek yaygınlaşan bir gerçek.

Beslenme, bir çocuğun en temel hakkıdır.

Ama birçok öğrenci, sabah kahvaltısı yapmadan derse giriyor.

Bazıları teneffüste kantine bakıp geri dönüyor.

Bazıları ise bir parça ekmeği gün boyu idare etmek zorunda kalıyor.

Bu sadece yoksulluğun değil, eşitsizliğin de en somut göstergesidir.

Çünkü aynı sınıfta bir çocuk tok, diğeri aç oturuyorsa; orada eğitimde fırsat eşitliğinden söz edilemez.

Sorun yalnızca beslenme değil.

Okulların fiziksel koşulları da alarm veriyor.

Birçok okulda tuvaletler yetersiz, hijyen malzemeleri eksik.

Sabun yok, peçete yok, temizlik düzenli yapılmıyor.

Çocuklar sağlıklı bir ortamda değil, riskli koşullarda eğitim görüyor.

Bu durum, yalnızca eğitim değil; doğrudan halk sağlığı sorunudur.

Daha da endişe verici olan ise güvenlik meselesidir.

Son dönemde yaşanan olaylar, okulların sadece eğitim verilen yerler olmadığını; aynı zamanda korunması gereken alanlar olduğunu bir kez daha gösterdi.

Ama bugün birçok okulda güvenlik önlemi bulunmuyor.

Giriş-çıkışlar kontrolsüz.

Bir çocuğun okula giderken tek düşüncesi dersleri olmalıdır.

Ama bugün bazı aileler, çocuklarını okula gönderirken endişe duyuyor.

Bu kabul edilebilir bir durum değildir.

Eğitim sistemi yalnızca müfredattan ibaret değildir.

Beslenme, hijyen, güvenlik...

Bunlar eğitimin temel parçalarıdır.

Ama gelineen noktada bu alanların her birinde ciddi eksiklikler var.

Ve belki de en acı gerçek şudur:

Bu sorunlar artık biliniyor, ama çözülmüyor.

Bir Ülke, çocuklarını koruyamıyorsa; geleceğini de koruyamaz.

Bir çocuk açsa, o Ülke tok değildir.

Bir çocuk güvende değilse, o Ülke huzurlu değildir.

Bu Bağlamda;

- 1) Devlet okullarında ücretsiz ve düzenli bir öğün yemek sağlanmasına yönelik bir çalışma neden hâlâ hayata geçirilmemiştir?
- 2) Okullardaki tuvalet ve temizlik koşullarının yetersizliği ile ilgili denetimler ne sıklıkla yapılmaktadır? Eksikler neden giderilememektedir?
- 3) Hijyen malzemelerinin temini için okullara ayrılan bütçe yeterli midir? Değilse neden artırılmamaktadır?
- 4) Okullarda yaşanan güvenlik zafiyetlerine karşı alınan somut önlemler nelerdir?
- 5) Güvenlik personeli sayısı ve niteliği açısından okulların mevcut durumu nedir?
- 6) Velilerin çocuklarını okula gönderirken duyduğu güvenlik kaygısını ortadan kaldırmak için hangi acil adımlar atılacaktır?
- 7) Eğitimde fırsat eşitliğinden söz edilirken, temel ihtiyaçları karşılanamayan çocukların varlığı nasıl açıklanmaktadır?

Bu sorular yalnızca eğitim sistemini değil, vicdanları sorgulamaktadır.

Çünkü mesele sadece ders değil; çocukların hayatıdır.